

מסורת הש"ס יח:

כ"א א מ"י פרק א ממחשתי כפרה
הלכה י:
כ"ב ב מ"י פרק ט"ו ממחשתי
הלכה ג:
כ"ג ג מ"י פרק ו' מאיסורי מונח
הלכה ג:
כ"ד ד מ"י פרק ב' מיתב הנחירה
הלכה ח:
כ"ה ה מ"י פרק א ממחשתי הלכה י:
כ"ו ו מ"י פרק ב' מערכות הלכה י:

(א) אלא תמנחת חוקא כי אמרה
(והא דמני) המתנדב מנחה מביאה כי
די אלפי בשם ד"א בשם ר"י כי:
(ב) דב אחר כנגד כי ודי חוקיה
אחר כנגד כי מרובה לפיכך הרעו לה
כי: (ג) ד"ש דר נחמני בשם רי נתן
כי ויתנו בשער בית ה' כי דב
הונא אחר מפני כי דב הונא בשם רי
יוסי כי:

[illegible][illegible]

פרים עד שיכלו המעטות ולבתי נקטו ששה בהמות שאין עולה בהם אלא מן חפרס ח"ש דמר דלא אמר במר: ה"ו וכללוס גו' כמ"ש בפנים. והבן דמוס

ה' לא: [כ] ע"י תוספות מנחות דף יא ע"ב ד"ה קומץ: [ג] הגר"א הגיה כשר
מסק דחיהר לבונה כשר ועי' בכ"מ שם ואפשר שמתן על הירושלמי לפי גירסת
: [ד] ע"י תוס' מנחות דף קו ע"ב ד"ה לא:

ו. וככלותם הביאו לפני המלך וההידע את שאר הכסף ויעשוהו כלים לבית יי כלי שרת והעלות ובמות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים עלות בבית יי תמיד כל ימי יהוי

חוקיה אמר כנגד ששהו בחי אבות. ע"י רש"י פתחים דף נ"ז ד"ה לערב שכתב שמשמר ונחלק לפשה נמים אכל
במעמית דף ע"ו ע"כ ד"ה אנשי כחל לשבעה ויכ"י היטעני"ל בנעמית וברענעל פ"א מחדות ופ"א מתמיד
חב לשבעה ויכ"י ברענעל מ"ב דמעמית מ"ו והארכתי בה הרכה והרליתי כמה מחמיות בש"ס שנים בשנה היו

1. ובכלותם הביאו לפני המלך היהודיע את שאר הכסף ויעשוהו כלים לבית יי כלי שרת והעלות ובמות וכלי זהב וכסף ויהיו בעלים עלות בבית יי חמיד כל ימי יהודיע. וברי הימים ב כד יד

אשם מלוצע ומותר מנחת חוטא ומותר עשירת
האופיע לשל כ"ג שנים ארבע קוראל חטאש אשחר
יבוא חטאחו וזו עשירת האופיע. ר' קאשעצ אשחר
כנגד מותר חטאש ומותר אשם ומותר אשם מיר
מותר אשם מלוצע ומותר קיין אש קלי חובה
ומותר מנחת חוטא מכל אש לקיין קולט
הכשר לשם והעורות להכניס עכאד עולות
שגמלע עור העולה אשד הקריב לבסוף ול' יחיה.
כמוז אדא אומר אשם הוא אשמה אשם לה'
ובחיזי בפרשם אשם אשם האשם חומש לה' לבסוף לה'
יבדל כל שהוא דא משום חטא ומשום אשמה
אשם חייב אשם כנון אשם מולות אשם משילות
אשם גלוי אשם שפחה חרובה אשם מיר אשם
מלוצע אשם הפרש אשמו ונאכד וביבא אשם
תחתי ונאכל הארפון ירעה דש שפחאז ומותר
ויפלו דמיו לגדנע. מותר חטאש מן הפרש
תעלחו ונאכד וביבא אשם תחתי ונאכל
הראשונה לרנן דפליגי עליה דר' תמורה ס'
גדנע דש תפחאז ויפלו דמיו לגדנע דלא
אזלא נחיהש אזלא אש נאכלת לאחר כפרה ולי'
דאחר אפילו נאכלת לאחר הפרש אשמה לנחיהש
משכחה לה' תמורה שמי כחטאות אשמה
החת תמרה. ולי' ששיון דאחר כל אטריין
אשם אפילו הפרשן לנאחיהש לא משכחה לה'
אזלא כדאמר ר' חזי הפרש שמי כזרי מעות
מתכפר כחאד חקן ויכשי יפלו אשם ומקוי לה'
תמורה ס' אליבא דר' שמעון. אשם הפרש
מעות לכל אש ומותר חטאש נדבד :

[illegible][illegible]

והדוק על כ"ד על כנסים שאין עומדים תחת
גלגל היקצין שמה תחת חזה הקן: ופועל י' קצפתינ
ל' ונכוד י' וזי דמי כחאנא ונלמד דל' קן דמי
קצפתינסי' פ' פרידה ללח והרובע הוא חצי דמי ל'ר
שים *איתא חושש שמא תתצל בתן
חושש שמא דמי תתאזמא מיתות
קאמרין בחטאות שמתו בעליהן
ר' ירמין ^[2] נכדור ר' וזי ונשי' בנדרא
ר' הא אמרין בעלמא ר' יודה ל'ר
רבי' יוסה ב' בון ^[3] ביבא א"ר
בעי אמר ^[4] הרי עלי עין *מביא נזיר
דמי מתניחא אמרה כן שוה קרבן בפני
דרכן בפני עצמו כאי' דתנינ' חמנ
שני גזרי עצמ' ^[2] דקרב' לכות א"ר
אמר עובינ' ^[5] אמר *באמה שוחקת
גדומה ר' חוני בשם ר' אמי כמין
שמואל בר רב ר' יצחק לפי' *שלא היה
הא אלא אמר על אמה לפיכך לא היה
גדומה ותי' כן *לאמה ליהיך אמה
דרכוב ואמה קרנות ואמה מערכה:
נפחות קומצין ^[3] נאמר' כאן אוכר
ואוכרוב מה אוכרוב האומר הלן מלא
כרחה האומר אלא קומין אף מה
שני להלן *שני קומצין אף אוכר
שני קומצין *לאמר רבי אלא כלום
^[4] אלא ^[5] מלתא הגיס' ממנחת הומא
קומץ החסר פסול אף כאן קומץ החסר
רבי ר' יונה מילתא דרבי אילא החסר
לכונה מביא קומצו ^[7] של
ר' אלעי בשם ר' אבא ^[8] רבי חזקיה בשם
אפילו קומצין הבעלים: והב לא יפחות
ר'א והוא שהובד צורה אבל אם
היה מביא אפי' ציורה: ששה לנדבה
דקרב' ^[9] אמר בנגד ששה בתי אבות
דור כנגד שש בהמית פר ועגל ושעיר
ה *שמואל' אמר בנגד ששה קרבנות
וקני וזב' קני וילדות ^[10] השאיות
חיות ועשרית האופה א"ר יוחנן ע'
ה ריבא לה שופרות הרבה ^[11] כתיב'
ביאו לפני המלך ויהודיענו' ^[12] *שש
רבי יוחנן אמר שתי נדבות עשה
חני

[illegible][illegible]

לעולם ונתן לשופר ששה עשר כולל והסבילם לוקח
הם נמחה אלו: **כגד** ששה קרנטים. התניין כ"ג
במתנין מדרש יהודה לא יונה בית ה' דרש לתי קרנ